

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

egész évre 8 frt, félévre 4 frt. negyedévre 2 frt. Néptanítóknak egész évre 6 frt, félévre 3 frt. negyedévre 150. Egyes szám 10 kr.

Felolós szerkesztő:

Dr. Molnár Gyula.

Megjelenik hetenként kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség: Csendes-utca, TÓTH-féle ház.
Kiadóhivatal: Csendes-utca, OLAH-féle ház.

Irodalmunk.

Küldöttség járt nemrégiben a vallás és közoktatásügyi miniszter urnál, s figyelmébe ajánlotta a magyar-könyvkereskedők szomorú helyzetét, kérve egyszerűen, hogy széles hatáskörrel hasson oda, miszerint a magyar műveit közönség, s az irodalom lelkes művelői és terjesztői, tanügyi férfaink nemesebb pártfogásban részesítsék a magyar könyvpiart.

Sokan beszéltek és írtak róla, éles bonczkés alávetők a magyar közönség hajlamát, a magyar tucetekek iránt, s fájdalom meggyőződtek, miszerint legelőkelőbb pénzembereink nemcsak a legnépszerűbb, hanem a legszükségesebb házi szükségleteit is a külföld kereskedőitől és iparosaitól fedezik.

S e vád nem teljesen alaptalan. Közönségünk nagyobbára szereti hangoztatni a „nyelvében él a nemzet” ígét, s eziféle zűrzavaros felkőszöntőkben, fanatikus lelkesedéssel hangoztatja a nemzetiség érdekeit, lángol irodalmunk és művészetünk harcizosaitért diósó ití a magyar színészeket, de azért irodalmunk díszei ott hevernek rakásra könyvkereskedőink polezán.

Ez éppen az általános haladás korszakában történik, mikor a legrohamosabb az átmenetel a nagy elmaradottságból a kultúra diósó magaslatára. És midőn értünk azon ponthoz, melyben európai álláspontot foglalunk el, s méltó örömmel fogadja el a művelt, kelet és nyugot, észak és dél népe irodalmunk jelesebb termékeit dícsőítve Jókait, s Csiky Gergely előtt feltáruznak a bécsi Burgszínház, s a német udvari színház csarnokai, ez időben hangzanak minden oldalról a panaszok, hogy éppen a magyar közönség az, mely irodalmát és színművészetét, iparát és kereskedelmét nem pártolja.

Fellobbanó lelkesedésünknek mintegy szatirja gyanánt elméltethük azt a különös esetet, hogy irodalmunk egyik termékének diszkidálása, mely óriási költségbe és fáradozásba, körülül melyre mindig büszke lehet a magyar könyvkiadás ügye, a fővárosban még el nem kelt és talán a kiadó nyakán maradt volna, ha arra a gondolatra nem jön, a mi bizony reánk nézve nagy szégyen, hogy a könyveket, egy bécsi kereskedőnek bizonyba adja, hol azután példányonként elkeltek.

Körül-belül 300.000 forintot adunk évenként kiadványainkért.

Tapasztalhatjuk továbbá, hogy közönségünk nem szokta nézni a könyvek birtalmát, igen nagy sulyt fektet a külsőségekre, a díszes kiállításra, olyannyira, hogy nevesebb íróink is, hogy műveik el keljenek, a kitűnő rajzolókra szorítanak, és ezáltal növelik műveik iránt az érdeklődést. De természetesen ez igen megdrágítja a könyvet, mert a szép kiállításra a könyvnek majdnem fél árát fordítják.

De ezen külsőség iránti rokonszenv gyakran előmozdítja a főzéművek kollesét, olyannyira hogy ezek, mert szépen voltak kiállítva jobban kelnek, mint bármily remek irodalmi becsű munka.

Az írói tiszteletdíj felét sem teszi a feldíszítési költségeknek és innen magyarázható, hogy nálunk teljesen a költői pennából megélni nem lehet. Ezért kell íróinknak egy mellék kenyérkereset féle után nézni.

A külföldön teljesen mások a viszonyok. Emlékezzünk csak meg Jókai nyilatkozatára — mely szerint a „Ozdigánybáró” szövegkönyve annyit jövedelmezett neki, mint 14 magyar regénykötet összesen.

Lyrikusainkra pedig ugyancsak rossz idők járnak, hiszen láttuk, hogy a jelenleg élő legnagyobb költőnknek költeményeit csak úgy lehetett kiadni, hogy irodalmunk legelőkelőbb előharcosai karöltve gyűjtötték az előfizetéseket; míg a külföldön már régóta elfelejtették az ily előfizetési íveket, nálunk legnagyobb költőnk rászorul.

Egy látszik visszasüllyedünk abba a korba, midőn az írók kénysermentek lelkes homleányok pártolását és előfizetői gyűjtéseit igénybe venni.

Egyé iránja az irodalomnak meglehetősen kedveltségnek örvend, a pornográfia, és ez bizonyára legkevésbé nem válik díszesetere olvasó közönségünknek, ez mutatja, hogy mennyire romlott és ferdeirányú az általános ízlés, az ember mintegy megbotránkozva nézi, mint kapkodják a rikitőbbnél rikitőbb rajzolatu könyveket, — ezeket már természetesen nem a könyvtaraktól szerzik be.

Mindgyakrabban alakulnak kaszinók, olvasókörök és ezeknek feladatuk legyen, hogy a magyar irodalom új termékeit elterjesszék: A sajtónak és kivált a szakkoz-

lonyóknek, oda kell hatniok, hogy ne legyen oly ház, melyben könyvtár ne hiányoznék, a háztartás sokféle kiadásai mellett bizony nem lesz legghaszontalanabb az, melyet a magyar irodalompartolásra szánunk.

Hordjuk szívünkön mindig ezen szent ígét, hogy: „nyelvében él a nemzet” és hassunk oda teljes erőnkkel, hogy irodalmunkat, mely támasz nélkül bizonyosan el el fog satnyulni, lehetőleg emeljük.

Hiszen ha nem teljesítjük e téren kötelességünket, ha a hazafiasság hangoztatása mellett, irodalmunkat, a legdrágább kincsünket nem őrizzük, nem áldozunk érte, akkor nem sokra be fog kövekezni, hogy a „Tribuna” „Zasztava” stb. hazafiatalan oiva sói, kik azokért áldozni nem sajnálnak, hamarosan aratják elvetett magvakról a kalászt.

A vallás- és közoktatásügyi miniszterium költségvetése.

Az összes parlamenti pártok által nagybecsűlt Trefort Ágost vallás és közoktatásügyi miniszter költségvetése majdnem egyhangulag lesz elfogadva — írja a „Correspondance de Pesti”. A vita folyamán történt, hogy egy, eddig a legelterjedtebb körökben ismeretlen képviselő sértés és minősítetlen nyilatkozatai által akarta magát észrevéttetni. Ezen eljárás fölötti megbotránkozásának a legtüntetőbb módon adott kifejezést a képviselőház. Az illető képviselő eljárása annál helyetlenebb, mert mint lelkész jól tudja, hogy a nemzeteli jog, melyet a szókás és a vallásos érzület minden vallási felekezet papjainak megad, nem használható fel arra, hogy a társadalmi törvények és a büntető törvény ellenére mások becsületét büntetlenül megsértessék, avagy a nemzet legjobbjainak és legnagyobb jötevőinek reputációját megtámadassék.

Örvendetes dolog, hogy a magyar parlament hagyományaihoz képest a képviselőház jó erkölcsének hatalma elég erős ily eseményeknek a jövőben megakadályozására.

A vita további folyamán Mocséry Lajos is, a nemzetiségi kérdés zavarának egyetlen rajongója, felhasználta az alkalmat, hogy magát bíalmája. Saját pártja, a függetlenségi és egyenlőségű párt, sietett a cseh-szlovén államférfiak partikularizmusá irihredt receptje szerinti konfuziópolitikának ezen megtévelydedt apostolatát megoktatni arra, hogy Magyarországon az ily veszélyes és nevezetes képzelmések számára nincs meg a kellő talaj. A párt egyhangulag elfo-

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

HÜZD, HÜZD SZIGÁNY...

Hüzd, hüzd cigány koserveken
Sírjon, ríjjon száraz fűd,
Hüzd el rajta a legtűjőbb
A legszomorúbb notát.

Szomorú legyen a nóta
Szívet, lelket megrázó.
Hej, már az én életemben
Minden oly bús, oly fájo.

Hüzd, csak hüzd, csak fájd, búsan
Hadd zokogjon a szívem.
Mért is nem tudom teledni
Azt, hogy én úgy szerettem.

Hej de mit ér a szerelem
Viszont szerelem nélkül,
A szegény virág is elhal
Nap melegsége nélkül.

Hüzd hát cigány folytonosan
A míg csak azt nem látod,
Hogy a lelkem hüvelyéből
Örökkre nem távozott.

S akkor hüzd el utójjára,
Ha lelkem már elhagyott,
Kít oly örültem szerettem,
A mire „ó” tudított.

S mond meg annak a szép lánynak
Ha tén tőled kérdezi:
Hogy én ötlet halálomig
Nem szünetem meg szeretni.

Kulin M.

BOLDOSÁG.

Hallgass el, te esiesergő madárka,
Figyelj te is angyalom szavára:
Szobben hangzik dalnál, zenénél,
Ha azt mondja: értem hal, értem él.

Hallgass el te esiesergő madárka,
Figyelj te is galambom szavára:
Örülj velem, ha mondja: engemet,
Habár szegény vagyok, szívből szeret.

Hallgass el te esiesergő madárka,
Figyelj buzgón szeretőm szavára:
Tanuld meg tőle e szép kis dalocskákat:
„Istenem a rózsámat ád, oh áld.”

Hallgat rózsám, dalolj madárka,
S ne hallgass a világnak szavára:
Daloljad ezt: hazudik a világ,
Ha mondja, nincs e földön boldogság.

Oborot Béla.

Téli monolog.

— Dormogi egy szegény ördög —

Soha életemben nem irigykedtem senkire, de ma reggel midőn kiszálltam ágyamból, teremtetecse irigyálatom a nedvűt,

hogy olyan jó bundát adott neki az Isten. — Be sem kell gondolnia, mert rá van szabva pompásan. Aztán milyen jó neki: belemászik egy lyukba, kifordítja a hátát, és alszik mint egy nagyságos ur, azaz nem egy, hanem hetvenhét, mert nem ébred fel addig, míg a tél tart, míg meg nem esiklanozza talpaikat az egér. Nekem sem bundám nincs, sem 77 napos álom, és a lyukért, a melyben meghuzdom két-száz forintot fizetek (Jobban mondva annyit kérem tőlem).

De hát azért van az embernek esze, hogy medvét is csinálhasson magából, ha irigylő a medvéséget: van kilencez nyári és három téli ruhám: négy ezilinderem, 16 kráglím, tizenöt nyakkendőm és harmincz melltűm, ezeket magamra szerelem, aztán, hogy arra is jusson egy tál meleg, kurtaszárú pipára gyujtok.

Hanem néhány nap óta atközött hidegek járnak, a paplanomból ismét királyi palástot kell csinálnom.

Ejnye, mi jutott eszembe: jussan az én szobámban kályha is van! A kályha pedig arra való, hogy tápláljon benne, — Ez már mégis különös, hogy én csak most veszem észre azt a hasznos emberi találmányt.

Csakhogy az a bökköny, hogy a kályhába fával rakják a tüzet, nekem pedig penzem immen, Erdőm meg nem is volt. Nézzünk körül a szobámban nem akadna-e valami haszontalan fa benne!

Hognye akadna?! Van is már: itt ez a vén kopott asztal. Ugy is felek tőle éjjel, mindig azt hiszem: valami elátkozott négy lábú állat.

Im!

De hát mit fogok akkor leteríteni azzal a szép új tarka kendővel, a melyet a boldog emétkü 1830-iki pesti bálon tombolt az öreg apám, a egyetlen családí ereklyém?!

Nem, ezt nem teszem! Vannak nekem más haszontalanabb butoraim is.

Itt van például ez a hitvány szalmaszék. Az igaz, hogy több székem nincs, de hát a közmondás is azt tartja, hogy: „A kinek székje nincs, ilfjön a földre.” A közmondás pedig okos ember, habár az orvosok nincsenek is vele egy véleményen.

Hanem mit beszéllek én itt összevissza, hogy én a földre uljek, mint egy komondor, — azt már csak nem teszem! Aztán ez a szék nem is olyan rozogant! Hiszen ez finom! Rococo stílyben van csinálva! Az igaz, hogy tőt csinálta — de művészi ízléssel.

találvány, mely egyszerre véget vet az inyeknél eddig tapasztalt sok kalamitának és ezek tartósságát tisztázatosan fokozza, mint előre látható volt, egész forradalmat idézett elő a téher-nemű gyártás terén. Több teherneműgyáros és kereskedő látva ezt az óriási koreketet, melynek a Váraly-féle „Patent-ingek” örvendek, mindent elkövet, hogy saját gyártmányának erősen csökkent kelenlőségét emelje és pedig különösen az által, hogy Váraly szabadalmát, mindenféle oly módosításokkal utánozzák, melyek a csinál meg nem felelnek és Váraly találványának előnyeit meg nem közelítik. Szükségesnek találjuk tehát a közönséget figyelmeztetni, hogy a Váraly-féle szabadalmazott gomblyuknélküli ingek egyedül és kizárólag csak nála Budapesten kaphatók és csak az az eredeti, mely gyári védjegyével van ellátva. E védjegy, mely minden ingen látható, dupla körből áll, melyben egy gomblyuknélküli ing és fölülte csillag és fölülte van. A kör szegélye „Váraly Béla Budapesten. Védjegy” körirattal tartalmaz. — Ezeket tartottuk szükségesnek mihezartás végett közölni.

ELADÓ. EGY ETAGER, EGY RUGOS DIVÁN, EGY ÉLELI SZEKERÉNY, EGY NAGY SZEKERÉNY, HÁROM NAGY TÜKÖR, EGY CSELEDD ÁGY, KÜLÖNFÉLE KONYHA EDÉNYEK, KÉP ASZTAL, LÁMPA, KÉT KONYHA ÁLLVÁNY, KÜLÖNFÉLE KÉPEK, EGY ÜVEG-SZEKERÉNY STB. STB. — BŐVEBBET A KIADÓHIVATALBAN.

SZINHÁZ.

„Huszárok és dámák.”

(Széradn febr. 16.)

Mint teljesen megbízhatatlan forrásból értesülünk, az igazgatóság a jegyzedő hölgyeket nyugalomba fogja helyezni. Dolguk az utóbbi időben úgy sem volt! Csupa bérlo járt az előadásokra, azok meg jobban tudják, hol vannak az egyes helyek, mint a jegyzedők, kiknek a helyeket megmutogatni kellene. Ezek rendesen azt teszik, hogy élvezetik szerencsétlen áldozatukat, a ki tőlük kérdezte meg, hogy hová üljön, egy pados végéig, ott aztán megmutatják neki, mint Jehova Mózesnek az Igéret FöldjéHőreb hegyéről — hogy tessék kérem odaát menni, ott a tulsó felén, ott van ez a hely!

Az a kisszámú közönség, a mely a Huszárok és Dámák előadását végignézte, sokat nevetett a derék Fóris mókán, ki a folyton „legnagyobb ákurátész-zróli” beszélő házfelügyelő mulatságos szerepét a „legnagyobb ákurátészszel” adta. A többi szereplő is jól mőkázott, csak Lángh Ilonka nem volt, ott, a hol ügyetlenkednie kellett volna, elég ügyetlen. Azt az ügyetlenséget, a mellyel magát a szobalány nem tudja a grófnő szerepébe beletálatni, ügyesebben kellett volna adnia Kezeit folyton mint egy fabábu tartotta. (Önkéntelenül Hoffmann Meséire gondoltam, melyben Hegyi Aranka így mozog, de ez ott valószínűs fabábu ábrázol.) Sokkal jobban helyén volt ott, a hol ügyesnek kellett lennie. No mert hát kedves naivának, a hol ügyeskednie kell, ott ügyes is tud lenni, hanem azért ezen kifogásunkat, hogy nem jól tud ügyetlenkedni, ne vegye bókna, mert ügyesen ügyetlenkedni is ügyesség.

„Czigánybárá.”

(Csütörtök febr. 17.)

A czigánybárá reprisesre megtöltötte a közönség a földszíntet zsufolással, hanem páholyok mégis maradtak üresen. Az előadás ismétlése volt a multkori — megnyitó — előadásnak, habár sok ismétlést elhagytak, és sok elhagyást ismételték. Pedig már a mult előadáson is elmondhattuk volna a dalokra, mint Wenzel tanár ur hallgatóihoz szokta mondani, ha sokan maradtak el: „sokakat látok, a kik nincsenek itt!”

Bényei né játékanak és énekeknek méltatására más szótart kell szeresnünk; mert az eddigiek kifejezéseit elhasználtuk midőn a vidéki színészekre alkalmazott vidéki criticában megdicsértük — és nem méltatlanul — a többi szereplőt. Addig maradjon megdicséretlen.

Lángh Ilonka elismerést érdemel azon áldozatkészéért, a mellyel drámai színésznő létere ismét elváltala ezen énekes szerepet, melyre nincs kötelezve, és kellemesen csengő hangjával előadhatóna tette ezen népszerű operettet.

Egyekben is a multkori előadás szereplői működtek közre. Érczi szék dalait a közönség élénken megtapsolta szintegy Ledófszky énekét.

Legnagyobb elismerésünkre azonban a kitűnő zenekar érdemes. Oly precisioval, oly folyékonyan, könnyedén és egybeváogón játszik minden alkalommal, hogy a közönség még színműveknél is, a hol pedig máskor a színetbeli zenére nem szoktak figyelni, ezt a zenekart meg szokta tapsolni.

„Kölcsönkért feleség.”

(Péntek febr. 18.)

„Sunt certi denique fines” — így szól egy oláh közmondás, mely, ha jól tudom, Széant Páltól ered. Egy idő óta folyton a tollam hogyére ül, nincs nyugtam, amíg is nem írom.

„Der Reich verüude die Götter nicht!”

Minek még pénteken is előadást tartani? Mind ez ideig minden farsulat óvakodott a péntekektől. Az elsőnek akit nem akart hinni a péntek habonájában — esőtörtököt mondott.

Csakugyan el lehetett volna ma a jegyzedőket a „jól megérdemelt végleges nyugalomban,” mint Fóris tegnap a Czigánybárában mondta „a jól megérdemelt, az jól esik (mert annyit jelent, hogy eddig sok dolguk volt a sok közönséggel), hanem ez a végleges — ez fáj!”

Nagyon csekély számmal jelent meg a közönség és a Kölcsonkért Feleség, mely most másodsor került szíre e társulatnál, ahg figyelt. E kitűnő vígjátékban ma Tiszai helyett Moóri adta Rabatoutit és a közönség meg is tapsolta.

A egész figyelm a picó de resistencia irányult, mely soká resistált úgyen, de aztán fényesen kárpotolt azon gyönyörű műlvezetellel, melyben részesülünk.

A női alak szépségének énekek énekejét, valóságos diadalünnepeit képezik Dare Leona kisasszony mutatványai. Szemkaprazató látvány a művésznő plasticus alakja, mellyel mythologiai képeket, líres szoborműveket és allegoriákat ábrázol. Az elbájt nézők csakugyan legtöbbször az elragadtatás mián nem tapsolnak. Csak midőn vége van a kaprazatos, álomszürer látomáynak, ocsudnak föl az elbüvölésből és frenetikus tetszésnyilatkozatokkal köszönnek meg Dare kisasszonynak az isteni élvezetet.

E látványok leírására Horatius tehetségével kellene bírunk. Ennek híjában csak azt mondhatjuk a közönségnek: „jójjj, láss és győzősésél le!” — Vétkezik, a ki meg nem nézi.

Pataj Sr.

CSARNOK.

A kit én úgy szeretek!

Már engedelmet kérek! Ha a versificatórtól megkövetlek, hogy elzengedezze töviről-hegyire, hogy kicsoda, micröda, — milyen széke vagy barna, ábrázoló vagy melabús az ideálja? akkor mért ne engednék meg nekem — a ki prózában posztitum a papirost — hogy leírjam az én szívet titkát, hogy eláruljam hogyan és miként s végre hogy ki az, a kit én úgy szeretek.

Alig egy hónapja láttam meg először midőn az ablakon kinézett. Ó nekem rögtön megtetszett s talán én is neki, — mert midőn megpillantott, mosolygott. Közledelem felé ő nyájisan fogadott. Megkedeztem nevét.

Majista vadok — felelt mosolygva s — a mint látni tetszik — selypítve. Igen az én kis Mariska ideálom — ki oly hamar lefoglalta szívemet kisé nagyon is selypített. De ki vönne ezt tőle zokni, mikor olyan szép? Kis gömbölyü orozáján az élet tavaszának minden bája egyesítve. Azok a bogár szemek, a sötét árnyalatu szemöldök, a piezike rózsás ajkak, gündörem hullámzó hajfürtök. Oh, ezek szeretettek meg őt szívemmel.

Előbb néhányszor csak az ablakon át váltottunk pár szót, s akkor is csak az én kis aranyosom talán, mert selypítést szégyenlé — igen keveset beszélt, aztán szívem nem elégedett meg ezzel, s valami varázs erő kényszerített, hogy szabóba belépjek. Az ablakon át áltam értesére ebbsli szándékba s Mariskám pieziny, bársöny, puha kacsóival válladg ívte mondá, vagy ha úgy tetszik selypité — tesszét ozat! tesszét! itt a mama is!

Ez ugyan nem valami bátorító szöazat, ha az első légyott háttéröben ott van a remítő commentár — itt a mama is! de hát elvégre úgy is jó! Beléptem.

Az én ideálom anyja — egy még viruló asszonyka, arcszíne után itélve — mondatnám menyecske — mosolygva udvariasan fogadott; és nem hogy haragudott volna tulmérész lépésémet; de még bátorított is!

— Ha úgy tetszik uram — nekem távoznom kell — de azért míg vissza jövök mulasson kedvére az én egyetlen kis madárkámmal.

Magamra! Egészen magamra maradtam tehát a kis madárkával, és a velem együttlétem remíté őt meg.

Mit szoktak ilyenkor tenni, a kik szeretik egymást? Minek leírni? Hiszen talán mindenki volt már ily helyzetben! Kezemb vettem azokat az iczi-piezi kacsókat, enyelegve játszózatom bársöny puha ujjával; s ő, a kit én úgy szeretek, nem tiltakozott, csak mosolygott. Talán éppen e mosoly bátorított fel hogy . . . kimondjam? Ne mondjam? . . . magamhoz vonván a gyenge termetet — egy igazi esztanós esőket nyonyak azokra az eper ajkakra! — s Mariska nem haragudott, hanem kacsagva nyujtá felém újra bibor ajkát! Aztán ujjaimmal játszózni kezdem gündör fürtök közt; s ő viszonzásul pajzán enyegléssel esimpszkodott bozontos széke fütkömbö és csinált olyan frizurát — hogy bárcnelki födrász megoszobta volna!

Majd ismét ellenállhatatlan vágytól ösztönözötve magamhoz vontam a kis pajzán s ajkaink egy hosszú esőkban egyesültek, midőn hirtelen, varatlanul beléb Mariskám anyja! Pergetget! Villámással vegyes dörgést! Veszekedést! Ijedelmet! Sikelyt! Épen jókor.

Beköszöntő ájulást s heves kitasitást! var most az olvasó? Nem! ez a regényekben így szokás, de most a belépő anya önkéntelen tanuja levén e csóknak, hangosan s vidáman felkacsagott: „Csak rajta uram, úgy látszik nem unatkoznak.

Nem haragudott a jó asszony, de nem is haragudhatott mert tudta, hogy Mariskáját, az ő kedves madarát, az én szép anygálatom úgy szeretem! Nem haragudott a jó asszony, pedig (beesületlenül merem értesíteni) házasságra sem gondolt (Pedig a lányos anyák közt 100 közül 101 így gondolkozik: „Ha szereti leányomat, vegye el.”)

„Eszetere is tetszít előjönni?” — kérdé midőn távozni készültem.

Én kérdőleg tekinték anyjára.

„Csak tessék bátran bárcmikor.”

Este tehát ismét ott voltam, s míg a jó asszony férjével szőrekozásból kártyáztot, addig én félrevonultam s mulatoztam azzal a kit én úgy szeretek!

S talán e tétel bizonyítása: „az igaz szeretet nem ismer jelenlétét: csak úgy enyelegtünk, neveltünk . . . sőt esőkö-lődztünk, mintha egyedül letünk volna. Ölembem voltam gyengéden a szép leányt s ő (különös!) üstökösök excozirozta hol jobbra, hol balra csinálva pieziny ujjával a hajvalásztéket, míg végre a sötét árnyalatu szemplizk rázárultak a bogár szemekre; a kis kezek megaztunk dolgozni s a szép, a szép leány, ölembem, mellemre lajtot fível (szégyen, nem szégyen, de kimondom) elaludt.

Az anyja észrevéve a katasztróphát.

„Uram, ha az ön ölemben aludt el, akkor önnek is kell őt lefektetni . . .” s ezzel a leány hálófülkéjére mutatott.

Ne mondják kérem, hogy ez a jó asszony tigris anya volt, a miért megengedte, hogy az anygalt karjaimon vigyem hálófülkéjébe; hogy ott ruhától én fosszam meg a hőféhér testet; hogy megengedte látnom a fedetlen karokat, hallanom az alvó mell lassu zihálást; hogy megengedte az anygalt saját kezem által levetköztetni, általam lefektetni; mondom ne vegyék rossz néven a jó asszonytól, mert ő tudta, hogy én őt szeretem; — de meg Mariska az ő kis madárkája, az én szép anygálatom, a kit én úgy szeretek . . . életkorára nézve össze-visza 2 é v e s, vagy ha így szebben hangzik huszonnégy hónapos!

Szerkesztői üzenet.

Egy közpolgárnak Dautovon. A dautovai jegyzőről felhozott vádak, ha csakugyan igazak, akkor azokat lehet orvosolni. Minthogy azonban a tisztelt cikkipró nevét nem írta alá, mi azt nem közölhetjük, mert a felelősség reánk haramlik. Ha azonban cikkiprét közölni óhajtja, tessék először a felhozott vádakat bebizonyítani, és nevét aláírni, hogy azután a felelősség önére haramoljon.

Irodalom.

Szabadságharcunk történetének részletei oly zülátak s oly kevésbé ásanvetettek, miszerint lehetetlen nem ádvözölni örömmel az oly művet, mely ezzel foglalkozik. Szabadságharcunk egyike volt azon népharcoknak, mely hivatta volt a nemzet számára életet adni, vagy megnyitni a nyugtot adó sirt. Épen mivel ez a népjög s nemzet-gazdszat, de egyszerűmind a történet legszébb adatait foglalja magában: méltán csodálhatni, hogy tehetségesebb íróink s kiválóbb történészeink nem foglalkoznak vele többet, nem igyekeznek helyreállítani a téves adatok tömegét s az élők szüntelen kevesbedő számát kihallgatva, nem törekcsenek felderíteni a szabadságharc homályba burkolt részleteit.

Még irodalmunkban nem jelent meg e genreből oly nagybecsú munka, mint e napokban idősb Szinyei Józseftől, ki 1848—49. évben Komáromban és vidékén szolgált mint honvédőhadnagy. E munka annyival nevezetesebb, mivel Komárom a szabadságharc kezdete óta egyike volt a legnevezetesebb stratégiai pontoknak, úgy a eszászáriak, mint a nemzeti hadsereg ezért is rendkívül erőfeszítést fejtett ki birtoklásáért, miután általa nem csak a Csálőköt, hanem az egész Dunát s felvidéket csekély haderővel dominálni lehetett erődei közt.

Szinyei vonzó s naplószerűleg közvetlen mélegséggel adja elő az egy évi hadiállapot nevezetesebb mozzanait, a polgárság hazafias áldozatkészéget s a hadsereg tántorithatatlan erőlyét, mely elszigetelve a körülhullámzó ellenségés áramlattól a világsi catastropha után is daozolt az uralkodó eszellel s képviselte az utolsó reményt a kétségbeesetteknek.

Szinyei szüntelen érdeklődéssel viseltetve a hadiállapotok s nemzeti mozgalmak iránt, naplójegyzeteket írt napokint s azokat a szomorú évek alatt életveszély kockázattásával megörzött hirdetések, kiadványok s hivatalos iratokkal kibővítve, most tanulságos és élvezetes tanulmányná dolgozta ki. A műről méltán elmondható, hogy annak ki függetlenségünk harczát megírni kívánja, nem csak nélkülözhetlen e terjedelmes munka, hanem a legnagyobb részben utóiról is szolgálhat, aőt egyetlen forrásul is. Miután a vandál kövek, kiknek hatalmas-kodása alatt évtizedekig sanylett nemzetünk, és csaknem minden megsemmisítettek meg a levéltárakban is, mi emléklí szolcálhatt volna ahhoz, hogy a nemzet jogairát s szabadságáért fogott fegyvert. De nem csak a történés, hanem minden irodalomkedvelő örömmel fogadhatja ez oktatóv szőrakozató művet. Ajánljuk tehát úgy a történeten barátainak, mint a nagy közönségnek. Ára a vasikos kötetnek 4 frt. Kapható Aigner Hataljossal Budapesten.

Az uttörőknek mindig és mindenütt számtalan nehézség-gel kellett megküzdöniök. Mindazok, kik nagy és új eszmékért keltek harcra, csak óriási áldozatok árán érték el céljukat. Mikor négy év előtt Budapesten megindult egy szerény lap, a „Magyar Háziaszony” mindenki korai halált jóslott annak. — S ime négy év omlott s a kis, szerény „Magyar Háziaszony” egyike lett legelterjedtebb hetilappainknak s alig van az országban közösg hova több példányban nem járna. De a „Magyar Háziaszony” még is érdemli azt a nagymérvű pártolást, melyben országoserte és különösen megyékben és városokban részélt, mert négy évi fennállása óta nemcsak terjedelemben nagyboddott, hanem sikerült számos jötes irónkat és irónkönt maga köré csoportosítani, úgy hogy minden tekintetben megfelel maga elő kitűzött céljának, vagyis a háztartás, a konyha, a gazdaság, a

HANGVERSENY

lesz

HERCZENBERGER SÁNDOR vezetése
alatt a szerb ÜTTAONICZA alatti vendéglő
és kávé-termekben.

Tisztelettel

WITZ,
vendéglős és kávé.

A egobb és egocsobb

ZSEB-ÓRAI

a világnak

az én általam feltalált

Remontoir-zseb-óra

A legfinomabb ezüst nickel, fém, simított üveg, gépi mutató készülék, jól regulált mű, szép fehér, mint a valódi ezüst 6 ftr 50 kr. vagy a legfinomabb aranyozásban nem megkülönböztet belől egy az aranytól 7 ftr 50 kr. Nők részére kisebb alakban a legegyszerűbb a 8 ftr 50 kr. és 9 ftr 50 kr.

Remontoir-forma inga-óra.

3.50

10 évi jótállás
aszámlaptenyverejéért.

3.50

2 évi jótállás az
óra járásáért.

Ezen 9 arany ezüst s arany fémme! jutalmazott pompás óra egy cuivre-poli aranyozott szerkönyven van az ide mellékelte rajzhoz híven kidolgozva, egy patent-honoru üveg számlappal bír, mely azzal a sajátságosan csodálatos tulajdonsággal bír: teljesen sötét éjben **önmagát holdfényesen megvilágítani**, azonkívül eszengetést keltő kárna ké szűlkekel van ellátva 2 bronzozott szulyal bír s miután az ára mindössze is csak **3 ftr 50 kr**ra van téve, mindenkinek megadott a lehetőség, magának ily diszt lakása számára beszerezni. Ezen szűkületés egyes-egyedül s csak előre beklüdt készpénz mellett, avagy es. ktr. postautalvány útján történik.

Czim : Weisz Ignác óra-gyára Bécs,
II. Tempelgasse 65.

Antiphylloxerin

csalhatatlan szer

a szőlőtetű kiirtására

fényes bizonyítványok ezen szer hatásáról a Heiligenkreutei szerzet a Gumpoldskircheni, Pfaffstätteni stb. községektől.

Megrendelések a fentaláléhoz intézendők :

Broschek Jakob János, főkértész,

Bécs. II. Ferdinandstrasse Nr. 14.

A legjobb kávépótlék

Manila velim

vörös dobozokban jeggyel.

Velimi világkáv

faládáskákban földtekevel.

F ü g e k á v é

csukorstüveg alakban, és a

Legfinomabb csokoládok

nevű

Chocolat Velim

a velimi részvénytársula gyáraiból

Prágában.

Kaphatók minden fűszerkereskedésben.

nevelés, hazi orvos és egészségügy, kertészet stb. terén ép oly hasznos tanácsokat nyújt olvasóinak, mint kellemes szórakozást nyújt „Munka Után” című ingyenes szérirodalmi melléklete, mely a legnagyobb változatosságban közöl költeményeket, beszédeket, rajzokat, humorcsokrokat, érdekfeszítő regényeket, tárlányokat s egyéb apróságokat. A „Magyar Háziaszony” előfizetési ára egész évre 6 ftr, fél évre 3 ftr, negyedévre 1 ftr 50 kr. s a kiadó hivatal (Budapestben, nagy korona-utca 19. sz.) melyhez az előfizetések legelőszérűben póstantajványon intézendők, kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatóványokkal. A legújabb szám is változatos tartalommal jelent meg.

Az „Irodalom” című, Budapestben dr. Tolnai Lajos ismert írók és kritikusunk kiadásában megjelenő szépirodalmi és főleg kritikai lapra felhívjuk olvasóink figyelmét. A ki megunta az akademia és a Kisfaludy társaság mamelekságát, itt élvezhet ellenzéki véleménynyilvánítást.

Hazai baromfi tenyésztőknek, madár kedvelőink, valamint gazdáink a gazdasággal foglalkozó hivatalnokok, papok és tanítóink figyelmébe ajánljuk „Hazi Szarnyasaink” című új illusztrált szaklapot, melynek 3. száma következő érdekes tartalommal jelent meg: A szarnyasok tenyésztése. Perényi Dénes. — A bráhmák. — A pulyka tenyésztés. K. S. — A tyúkok téli bok hadi szolgálatban. Parthay. — A fiatal galambok hizlalása. G. — A galambok jelzése. A kanári madarak párosítása. D. F. A ragadó betegségek veszélye a baromfi tenyésztésben. Farkas István. — Február havi teendők. Vegyések a mellékleten. Mit csinálnak a méhek? — A téli teendőkről. Sz. — A tengeri nyulak tenyésztése. A. B. A pártolásra méltó lap, melyből a már megjelent számok még kaphatók, negyedévi előfizetési ára 1 ftr. Előfizetése Parthay Géza szerkesztő nevére czimezve a kiadóhivatalhoz Budapest (Buda) küldendők.

A „Remény” című kath. szépirodalmi képes hetilap második évfolyamának 7-ik (február 13.) füzeté következő dís gazdag tartalommal jelent meg. „Gróf Apponyi Albert.”

„Deák Ferencz „Óvása” (folyt) írta dr. Vácsi János. „Az ítélet napja” (költmény), írta Endrődi Sándor. „A megbűnhődött” (beszély) írta Maszlagh Ferencz. „A dió törve jó...” (elbeszélés), Chavotte E. után Cserhalmy H. Irén. „Emlékezés Petőfi Zoltánról” írta Hajdu Nagy Sándor. „Isten hozzád...” (költ.), írta Balog István. „A világtájdalom költszete és Arany János” írta Lévy Mihály. „A villamosság ismerete Franklin” írta Rácz Sándor. „Az igaz” (elbeszélés), írta Munkácsi Kálmán, (vége). „Heti krónika”, dr. Krónikástól. Egyveleg. Rejtély. Szerkesztői telephon. Hymen és gyászrovat. — Képei közöl megemlítendők: „Apponyi Albert gróf.”. „Kelet gyönyge”, „A zárda kedvencei”, „A padlás szoba vendégei”, és „A kis fősóvny.” — A „Remény” előfizetési ára: Egész évre 8 ftr, félévre 4 ftr, negyedévre 2 ftr. Az előfizetési pénzek a kiadótulajdonos lakására. (Budapest, IV. Fereuzciek háza) küldendők.

Takarékoskodjunk! Ki ne követné szivesen ezt az elvet, mikor tudhatja, hogy lta nem csak megterthatja jólétét, hanem gyarapíthatja is? S ha takarékoskodásról van szó, hol lehetne ezt jobban gyakorolni, mint otthon; s ki lehetné jobban, mint a ház asszonya? Igen, a hol a nő, a családnya takarékos, ott az egész család jóléte szemlélatomást gyarapodik. S melyik nő nem tudna takarékoskodni? Nem hiszük, hogy volna olyan. De van sok oly módja a takarékoságnak, melyek általában nem ismeretek még. Most itt lehet olcsóbban vásárolni, majd meg annak van a rendesnél olcsóbb előállításí módja, máskor meg oly dolgot végezhetünk könnyű szerrel, kevesebb költséggel, sőt sokszor költségnélkül otthon, melyet ezelőt drága pénzen más által kellett végeztetnünk. Szóval az és száz módja van a takarékoságnak. Minden hölgy örömmel, fogad tehát egy oly megbízható tanácsadót, a milyen a „Magyar Háziaszony” című heti lap, mely az életben előforduló minden körülmények között hasznos utmutással szolgál s e jó tanácsok folytan eszközölt megtakarítások bizonyára százasorosan is feltérnek avval a csekély előfizetési árral. mibe e hasznos folyóirat kerül. A „Magyar Háziaszony” előfizetési ára egy évre csak 6 ftr, félévre 3 ftr, negyedévre 1 ftr 50 kr. Előfizetheti legelőszérűben póstantalvány által, czimezve

a „Magyar Háziaszony” kiadóhivatalához Budapestben, nagy korona-utca 19. — Mutatóványának ingyen küldetnek mindazoknak, kik a kiadóhivatalhoz ezekért — legelőszérűben levelezoiaipall — fordulnak A legújabb szám vetkező változatos tartalommal jelent meg.

Beküldetett. „Szerelmes történetek” ezim alatt Gardonytól Aigner Lajos kiadásában megjelent egy kis érdekes mű, ára 60 kr. Tartalmaz 9 apró elbeszélést melyek mind megannyian igen érdekesek. Továbbá szintén Aigner Lajos kiadásában megjelent: „Magyarország közgazdasági politikájának tévedései”; írta Losonczy Gyula. Ára 30 kr. Ajánljuk különösen gazdáink figyelmébe.

Nyiltér.)

Beküldetett. Színes selyem Failla
Française. Surah, Satin merveilleux, atlasz, damasz, ripsz és taleta 1 ftr 35 kr. méterenként egész 7 ftr 45 krig szűkült egyes vég- s darabokban vámentesen házba a Hennberg G. selyemyár-depot (es. és kir udvari szállító) Zürich. Minta fordulattal. Levelek 10 kr. portóba kerülnek. 10-1

Felelős szerkesztő és kiadó-lapalapadóns:

Dr. MOLNÁR GYULA.

*) Eravat alatt közlötöket nem vállal felelősségre: S Szerk

Hirdetések.

!H á b o r ú!

a beteg nyaknak, a beteg tüdőnek!

Az EGGER-fele

d i j j u t a l m a z o t t m e l l p a s z t i l l á k

elismerett kitűnő szer, sikerrel küzdenek egy köhöges nyakbántalmak, rekedtség, tüdőbajoknak valamint nehéz lélegzésnél és a leghatósabb szer, mely a legkiszájtóbban alkalmaztatik nyak- és mellbetegekénel. 10-5

Ezen pasztillák dobozokban a 25 és 50 kr Kapható a gyógytárakban:

Zomborban: Saly Antal és Szauerborn Károly. Szabadkán: Joó Karoly, Milassin Ilés, Gállly György, Décsy Desző. Baján: Geiger Károly, Pollermann Bert. Sárkány Lázár, Nagy Sándor, Kulán: Maly János. Ujvidéken: Grossinger C. B. Dimitrie vic és Plavesics G. G. H. gyógyyszerész uraknál.

Gavora József

római kath. magyar ozeg

az 1885. évi budapesti ország kiállításán a kiállításí nagy érémekkel kitűnő munka és jó ízlésért kitüntetve

Budapestben, vácsi-utca 17. sz.

Ajánlom dusan felszerelt egyházak és kápolnák berendezéséhez szükséges tárgyaimat a legutányosabb áron, a lehető legszebb kivitelben. — Nevezetesen:

Miseruhák

római kath. és görög keleti egyházak részére

Egyházi és társulati lobogók.

Tűzoltó, iskolás gyermek, Mária-társulati, ipar-társulati, dalegyloiti s temetkezési-egyleti zászlók,

szent szobrok, osillárok, kelyhek, fali és oltár-gyertyatartók, oltár-lámpák,

Monstranciák,

stáció-kepek, oltárok.

urkoporsók,

stb. stb.

Pontosságomat több százra menő elismerő oklevéllel bizonyíthatom.

Árjegyzék és költségvetéseket kívánatra bérmentve küldök.

Regi ruhák újítását, valamint új aranyozást és ezüstölést elvállalok és olesón készítek el.

Arany-, ezüst- és selyem-hímzések és hímzett egyházi ruhák nagy választékban.

Egyházi csipkék,

oltárterítők,

fali keresztetek,

iskola-keresztetek,

Egyházi szövetek.

Damastok, stb.

Arjegyzék és költségvetéseket kívánatra bérmentve küldök.